

جغرافیا و روابط انسانی، بهار ۱۳۹۸، دوره ۱، شماره ۴

تحلیلی بر نقش شوراها در مدیریت یکپارچه شهری با استفاده از فن سوات و برنامه ریزی استراتژیک کمی مطالعه ی موردی : شهر مادوان

سید عبدالکریم عزیززی^۱، حاتم پیام^۲

۱-استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج، یاسوج، ایران

۲-کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج، یاسوج،

ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۳/۰۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۲/۱۶

چکیده:

رویکرد حاکم بر این پژوهش روش توصیفی - پیمایشی با استفاده از ابزار پرسشنامه است و به لحاظ هدف کاربردی می باشد. علاوه بر این، به منظور تقویت پایه های نظری و دقت در گردآوری اطلاعات از روش های مطالعه اسناد و مدارک، نیز استفاده شده است. جامعه ی آماری شامل شهروندان ساکن بومی شهر مادوان، اعضای شورای شهر، کارکنان شهرداری مادوان می باشد و حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران مشخص شده است. همچنین پایایی آن با استفاده از آلفای کرونباخ در محیط SPSS محاسبه شده است. همچنین، برای بررسی تجزیه و تحلیل مولفه های سیاسی - نهادی، اجتماعی - اقتصادی، کالبدی - محیطی مدیریت یکپارچه شهری از مدل های *QSPM*، *SWOT* استفاده شده است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که بهره گیری از تسهیلات درونی و فعالیت های خدماتی مورد نیاز شهر مادوان، مشارکت غیر مستقیم نهادهای دولتی و غیر دولتی در حل معضلات و مشکلات شهر مادوان و برنامه ریزی توزیع متناسب کاربری خدمات و تجهیزات شهری و دسترسی مطلوب به آن به ترتیب با بیشترین امتیاز ۲،۴۷، ۳،۰۶ و ۳،۳۷ به عنوان موثرترین عوامل شناسایی شده است.

واژگان کلیدی: مدیریت یکپارچه شهری، نقش شوراها، فن سوات، برنامه ریزی استراتژیک کمی، شهر مادوان

مقدمه

اهمیت روز افزون نقش مردم در اداره ی امور شهری ، ارتقای نظام های مردم سالار موجب توجه به ایده ی مشارکت جوامع به روش های دموکراتیک تقریباً در تمامی مناطق جهان رو به رشد و گسترش بوده است ، به گونه ای که فکر بر حق بودن مردم ، دخالت در اموری که مربوط به زندگی آنها است مورد قبول همگان قرار گرفته شده است . بدین ترتیب تشکیل شورای اسلامی شهر در جهت پیشبرد اهداف برنامه ریزی شهری و با حضور بیش از پیش مردم و شهروندان ، به عنوان نهادی منتخب مردم نقش مهمی را در مدیریت یکپارچه ی شهری به منظور تحقق عملکرد ها و فعالیت های شهری شکل گرفت . از اینرو، در پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش شورا در مدیریت یکپارچه ی شهری در شهر مادوان در دستور کار قرار گرفته شده است .

پیش از انقلاب مشروطه قوانین مدون و مکتوبی در اداره شهر ها وجود نداشت و نظام سنتی متولی اداره امور بود. از اولین قانون بلدیة (۱۲۸۹) تا تشکیل شوراهای اسلامی شهر که نزدیک به یک قرن می گذرد همواره میل به تمرکز قدرت به چشم می خورد (شیعہ، ۱۳۸۲: ۲۰). در شهر های ایران از سال ۱۳۲۳ تا ۱۳۵۷ عناصر و نهادهای رسمی جدیدی بر اساس تصمیمات دولت های وقت به چرخه مدیریت شهرهای ایران وارد شدند که به نوعی در مدیریت شهری ایران دخالت دارند و هر یک از این سازمان ها و وزارتخانه ها به صورت مستقل از یکدیگر فعالیت می کنند و در موارد بی شماری به علت ناهماهنگی در کار یکدیگر مداخله داشته اند و مشکلات و هزینه هایی را برای شهر و شهروندان به وجود آورده اند(شماعی و ابراری ، ۱۳۹۲ : ۶۷).

مدیریت یکپارچه ی شهری به عنوان یک رویکرد نوین در عمل معضلات و مشکلاتی را بوجود آورده است ولیکن به طور کلی این رویکرد در جامعه نقش مهمی به عنوان یک حکومت محلی در عرصه زندگی شهری را ایفا می نماید و همچنین مدیریت یکپارچه ی شهری در اداره شهرها در سطح محلی توانسته نقش مهمی را بر عهده بگیرد (امان پور و همکاران ، ۱۳۹۴ : ۹۵).

در پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش شورا در مدیریت یکپارچه شهری شهر مادوان در دستور کار قرار گرفته است . بدین ترتیب در فصل اول کلیات تحقیق ، فصل دوم مبانی نظری و پیشینه ی تحقیق ، فصل سوم روش شناسی ، فصل چهارم شناخت و تجزیه و تحلیل یافته های تحقیق ، فصل پنجم نتیجه گیری و جمع بندی و ارائه پیشنهاد ها ارائه شده است .

در پژوهش حاضر هدف بررسی نقش شورا در مدیریت یکپارچه ی شهری شهر مادوان به دلیل گریبانگیر بودن مشکلات ناشی از تعداد مراکز تصمیم گیری مدیریت شهری با وظایف مشابه و موازی می باشد . این ویژگی در تمامی شهرهای ایران ، علاوه بر ایجاد ناهماهنگی ، تداخل بین دستگاه ها ، موسسات ذی مدخل در مدیریت شهری ، افزایش هزینه های خدمات ، افزایش هزینه های زمانی ، کاهش کیفیت ارائه خدمات را در پی داشته ، در دستور کار قرار گرفته است و با بهره گیری از مدل *QSPM* معیارها و شاخص های مدیریت یکپارچه شهری مورد سنجش قرار گرفته شده است . نتایج

حاصل از این پژوهش در مطالعات و پژوهش های شرکت مادر تخصصی عمران و بهسازی شهری، شهرداری یاسوج و مادوان، دانشگاه ها و مراکز علمی - آموزشی و... کاربرد دارد.

فرضیه تحقیق

به نظر می رسد بین راهبردهای سیاسی - نهادی، اجتماعی - اقتصادی، کالبدی - محیطی با تحقق نقش شوراها در مدیریت یکپارچه شهری مطالعه ی موردی: شهر مادوان رابطه معناداری وجود دارد.

اهداف تحقیق

شناسایی راهبردها و راهکارهای سیاسی - نهادی، اجتماعی - اقتصادی، کالبدی - محیطی مؤثر در تحقق نقش شوراها در مدیریت یکپارچه شهری مطالعه ی موردی: شهر مادوان

مبانی نظری

مدیریت شهری یک حوزه مطالعاتی است که با توجه به تغییرات در شهرها در زمینه های مختلفی مورد مطالعه قرار می گیرد. به این معنا واژه "توسعه" به فرایندهای دراز مدت تحول جامعه اشاره دارد که با توجه به فرایندهای دیگری مانند صنعتی شدن و اخیراً جهانی شدن رخ می دهد. اصطلاح "مدیریت" به آن دسته از فرایندهای تغییراتی که درگیر مداخلات سیاستی است، گفته می شود. مفهوم مدیریت شهری به عنوان بخشی که شامل هر دو نوع فرایندهای تغییر با توجه به دامنه توسعه است بیان می شود. (QANU, 2012, 43).

مفهوم مدیریت شهری در دهه ۱۹۷۰ برای اولین بار عنوان شد. در آن زمان، آن را به عنوان یک نوع کارگزاری بین دولت و کسانی که نیاز به منابع داشتند. (خانه های شهر) (McGill, 1998) بیان کردند. با گذشت زمان، نکات جدید و اصطلاحات جدید این مفهوم را تغییر داده است. دانستن درک پیچیدگی جوامع شهری منجر به تعاریف مدیریت شهری شده است که این پیچیدگی را در بر می گیرد. نقش در حال تغییر دولت در جامعه منجر به مفهوم جدید شهرها به عنوان شخصیت های چند متغیره شده است. (Churchill, 1985) اشاره می کند: "اصطلاح" مدیریت شهری "شروع درک جدیدی از" تغییر و تحول شهری "است؛ این اصطلاح دیگر فقط به سیستم های کنترل مربوط نیست، بلکه به ارتباطات، مجموعه ای از حرکات رفتاری، فرایندی که از طریق آن ساکنان با یکدیگر و با حکومت همکاری می کنند مرتبط است. از این زمان به بعد، ماهیت چند بعدی شهر و ساز و کار سازمان های غیر دولتی، بخش جدایی ناپذیر از مفهوم مدیریت شهری است که این امر منجر به یک برنامه کاربردی جامع در مدیریت شهری می شود که ماهیت چند بعدی شهر و محیط سازمانی چند بعدی را نیز در بر می گیرد. (McGill, 1998; 1, ChakRabarty 2001; Rakodi, 2003: 43)

به طور خلاصه می توان گفت که مدیریت شهری هنر ترکیب است: (دانش و درک ماهیت پیچیده و چند بعدی از شهر؛ با سازماندهی ظرفیت نهادی چند نفره برای مداخله در توسعه شهری). (McGill, 2001, 43)

با توجه به ماهیت جامع مدیریت شهری، "مدیریت و توسعه شهری" حتی به عنوان یک رشته تحصیلی نیز ایجاد شده که در آن نواحی شهری، جوامع و مؤسسات به عنوان موضوع مهمی مورد مطالعه قرار گرفته است. این مبنایی برای درک فرآیندهای رشد شهری، تغییرات اقتصادی و اجتماعی در زمینه های مختلف سیاسی، فرهنگی، اقتصادی، محیطی و همچنین فرآیندهای گسترده ای است که بر توسعه شهری تأثیر می گذارند، مانند سیاست های توسعه جهانی شدن. در این راستا، مدیریت دولتی دانش را از رشته هایی مانند مطالعات شهری، برنامه ریزی شهری، ادارات دولتی و مطالعات توسعه تلفیق می کند. (QANU, 2012: 43)

بر اساس مفهوم جامع، مدیریت شهری به طور دقیق، مستلزم مطالعات شهری است که هدف آن مطالعه فرآیندهای اجتماعی و اقتصادی تطبیقی در سطح شهر است. مطالعات شهری برای کاهش پیچیدگی و پویایی جامعه شهری تلاش می کنند. مطالعات شهری به خودی خود یک زمینه بین دیپلماتیک است که در آن جامعه شناسی شهری و اقتصاد شهری نقش مهمی ایفا می کند. تمرکز مطالعات شهری در مدیریت شهری در طول زمان تغییر کرده است، به ویژه با توجه به روند گسترده ای که بر جامعه شهری تأثیر می گذارند، مانند جهانی شدن. در چارچوب مدیریت شهری، آگاهی از فرآیند انتقال شهری با سیاست شهری و ظرفیت نهادی مرتبط است. (QANU, 2012: 44)

در مدیریت شهری، مفاهیم مختلفی از اصطلاح "توسعه" را می توان مورد استفاده قرار داد. مفهوم توسعه شهری از مطالعات شهری گرفته شده است. در سطح عمومی، این "توسعه" به فرایندهای تغییر و تحول اجتماعی تبدیل می شود. این با فرآیندهای پیشرفت و صنعتی شدن برابر است. مدیریت شهری نیز به حوزه های مدیریت عمومی و برنامه ریزی مکانی مربوط می شود که از ظرفیت سازمانی، مداخله سیاست و برنامه ریزی جنبه های دانشگاهی استفاده می کند. (hart, 2009: 44)

مفهوم مدیریت شهری در تعاریف کل نگر از مفهوم صرف اداره امور شهر فراتر می رود و با ساختارهای اجتماعی، سیاسی و اقتصادی پیوند می یابد و نقش فعال تری در توسعه شهر پیدا می کند. در این نگرش مدیریت شهری مسئولیتی استراتژیک تلقی می شود که ضرورتاً با نتایج و پیامدهای عملیاتی نیز همراه است و به همین دلیل تعامل آن با حوزه های قدرت، سیاست، اجتماع و اقتصاد شهری اجتناب ناپذیر می شود. منظور از مدیریت کلان شهری با لزوم همکاری بخش های مختلف در چهارچوب اشکال متنوع شراکت اجتماعات محلی، حکومت و بخش های اقتصادی معنا می یابد.

روشن است که مشخصات و ساختار نهاد های قانونی اداره کننده شهر از کشوری به کشور دیگر متفاوت دارد و هر جامعه ای با توجه به ساختار های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی خود تعریف یا تلقی خاصی از مدیریت شهری دارد.

مدیریت شهری به تمامی نهاد ها ، سازمان ها و افرادی گفته می شود که به صورت رسمی یا غیر رسمی در فرآیند مدیریت شهر اثر گذار است . پس از مدیریت شهری فقط شهرداری و شورای شهر نمی باشد و هر عنصری که به شکلی در فرآیند مدیریتی شهر اثری دارد در این حیطه قرار دارد .

مدیریت شهری باید برای شهر ، برنامه ریزی هایی را به انجام برساند ، فعالیت های شهری را سازمان دهد و برفعالیت های انجام شده نظارت کند و حتی برای انجام بهینه ی امور ، انگیزش ایجاد نماید . مدیریت شهری عبارت است از سازماندهی عوامل و منابع برای پاسخگویی به نیازهای ساکنان شهر است . هدف کلان مدیریت شهری ایجاد محیطی قابل زندگی برای همه همراه با عدالت اجتماعی ، کارآیی اقتصادی و پایداری زیست محیطی است . مدیریت شهری عبارت از سازماندهی عوامل و منابع برای پاسخگویی به نیازهای ساکنان شهر است . پس مشخص می گردد که مدیریت شهری مفهومی بسیار فراتر از مفاهیم مادی صرفاً را شامل می گردد و بر مدیریت بهینه کلیه علل و عوامل مادی و معنوی فعالیت های شهری در راستای رسیدن به ایده آل زندگی مادی و معنوی ساکنان شهر دلالت دارد . (ساربانقلی ، ذبیحی ، ۱۳۸۸: ۱۱۱-۱۱۲).

مدیریت یکپارچه ی شهری

مدیریت شهری در کشورهای در حال توسعه را به صورت مفهومی جامع در رویکرد آن نسبت به شهرها و شهرهای کوچک در نظر می گیرند . در هسته اصلی آن، این جامع نگری مستلزم آن است که مسائل شهری همزمان به عنوان مسائل سازمانی برای اطمینان از یک پاسخ استراتژیک و عملیاتی پایدار، یعنی همان ساختار یکپارچه ی مدیریت شهری نیز در نظر گرفته شوند (رمضانی خرد ، ۱۳۹۳: ۶). در واقع از آنجا که عملیات شهری دربرگیرنده ٔ تعداد زیادی از عناصر مرتبط با یکدیگر در سطوح مختلف تصمیم گیری است ، رویکرد سامانه ای در مدیریت شهری برای ایجاد هماهنگی میان تلاش ها در سطوح مختلف، یک ضرورت انکارناپذیر است (ChakTabarity, ۲۰۰۱: ۳۳۳). مدیریت یکپارچه شهری، یکپارچه سازی سیاستی و حکومت شهری یکپارچه ، گویای این است که سامانه برنامه ریزی و مدیریت قادر نخواهد بود ؛ تعدد ، تکثری را که در ماهیت پدیده هایی چون شهرها و مناطق شهری وجود دارد، بدون جامع نگری ، یکپارچه سازی تصمیم ها و سیاست های عوامل (برک پور و اسدی ۱۳۸۸: ۷۰) مختلف ، هدایت کند. بنابراین چارچوب سازمانی مدیریت شهری باید به نحوی طراحی شود که تمام امور شهر، در هر دو زمینه ی جغرافیایی و عملکردی را تحت پوشش قرار دهد. در چنین شرایطی، هماهنگی ها و روابط در مجموع می توان اظهار نمود که در زمینه ی ضرورت یکپارچگی فرآیند مدیریت شهری، بین اندیشمندان و صاحب نظران این رشته اتفاق نظر وجود دارد . نویسندگان مختلفی سعی کرده اند مدل هایی را برای این یکپارچگی ارائه کنند. اما، این پیشنهادات با هم تفاوت هایی دارند؛ به طور مثال، برخی از این پیشنهادها به یکپارچه کردن وظایف مدیریتی اشاره دارد و برخی دیگر به یکپارچه کردن زمینه های مختلف کاری نظیر برنامه ریزی شهری، جغرافیا و... توجه دارند ؛ برخی دیگر به یکپارچه کردن روابط نهادهای اثرگذار چون شورای شهر، حکومت

مرکزی و حکومت محلی پرداخته اند. می توان این گونه نتیجه گرفت که یکپارچگی در مقابل تفرق و تعدد، مفهومی است. این تفرق و تعدد می تواند در جنبه های مختلف عملکردی، سیاسی، برنامه ای و... اتفاق بیفتد. برای جلوگیری از نتایج سوء این تفرق، باید هماهنگی برقرار گردد (عزیزی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۲۰).

جان فریدمن معتقد است که یکپارچه سازی، رویای دیرین برنامه ریزان است (برک پور و اسدی، ۱۳۸۸: ۱۴۵). به نظر ون جیجک (۲۰۰۴) "یک عنصر کلیدی در مدیریت شهری، ایجاد شهری رقابتی تر، عادلانه تر و پایدارتر از طریق هماهنگی و یکپارچه سازی بخش های دولتی و خصوصی برای مواجهه با مشکلات عمده پیش روی شهرهاست. زمانی که هدف مدیریت شهری کار کردن برای دستیابی به توسعه پایدار شهری است و طیف وسیعی از بخش ها شامل ابعاد فیزیکی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، محیطی و نهادی را در نظر می گیرد، شگفت آور نیست که مدیریت شهری را یک مفهوم پیچیده فرض کنیم. در مجموع، اهمیت یک درک جامع از مدیریت شهری در ادبیات نوین پژوهشی مورد توجه قرار گرفته است (Wong & Tang & Van Horn, ۲۰۰۶: ۶۴۷) در عملیات شهری، کنشگران گوناگون، نماینده سازمان های مختلف شهری بوده و از رشته های متفاوتی (برنامه ریزی شهری، معماری، مهندسی، جغرافیا، جامعه شناسی، اقتصاد، مالی و غیره) هستند و در هر سطح سامانه با یکدیگر همکاری می کنند. برای حل مؤثر مشکلات شهری، یکپارچه سازی فعالیت ها در هر سطح سامانه ضروری است. در عرف کاری، برنامه ریزان تلاش می کنند که ابعاد مشکلات مهم شهری را در برنامه های خود یکپارچه کنند (Chakrabarty, ۲۰۰۱: ۳۳۲).

در سوی دیگر مفهوم مدیریت یکپارچه شهری مطرح است که بدنبال ناکارآمدی مدیریت شهری سنتی در حل مشکلات شهری و فزونی چالش های شهری همچون فقر، ناهنجاری اجتماعی، ناامنی، ترافیک، بیکاری، حاشیه نشینی، شکاف طبقاتی و غیره به پسوند واژه مدیریت شهری جهت اهمیت دادن به ضرورت یکپارچگی اضافه شده است. یکی از ایرادات اساسی مدیریت شهری سنتی نظریه انتقادی پر مسئولیت بودن دولت و مدیریت شهری صرفاً دولتی است که بر این اعتقاد بود دولت ها به تدریج وظایف بیشتری را در زمینه اداره جامعه از جمله مدیریت عمومی بر عهده گرفته اند که بسیار فراتر از توانایی مالی و اداری آنها است. بنابراین لزوم واگذاری امور و اختیارات و توزیع آن به نهادهای سطوح پایین تر در قالب نهادهای محلی ضروری است؛ چرا که ادامه روند حاضر بدلیل تسلط سرمایه داری خصوصی، وظایف دولتها را با انواع تعارض مواجه کرده و در نتیجه منجر به بروز بحران عقلانیت، بحران اقتصادی، بحران اجتماعی و نهایتاً بحران مشروعیت را سبب ساز خواهد شد؛ (Yann, ۲۰۰۹: ۳۳).

سیر تاریخی مدیریت شهری در ایران

شهرها در سیر تحول تاریخی سکونت گاه های انسانی بوجود آمده اند، اما شهر به عنوان سکونت گاهی که ساکنان آن تنها به کشاورزی اشتغال نمی ورزند. بلکه به صورت گروهی در زمینه های گوناگون خدماتی و صنعتی کار می کردند؛ نمی توانست در حوزه هایی که مازاد تولید وجود نداشت پا به عرصه وجود گذارد. زیرا آذوقه کلیه کسانی که در اموری غیر از کشاورزی فعالیت می کردند، توسط کشاورزان باید تأمین می گردید. این موضوع هنگامی میسر می

شد که علاوه بر مساعد بودن ویژگی های جغرافیایی فن کشاورزی و آبیاری پیشرفت ابزارهای تولید، دانش و تجربیات کسب شده در حدی بود که عده ای بتوانند بیش از نیاز خود تولید کنند. به همین جهت است که شهرنشینی را پدیده ای معلول و ناشی از انقلاب کشاورزی دانسته اند. همزمان با تکوین و گسترش شهرنشینی، رواج داد و ستد، مبادلات اقتصادی، لزوم ثبت کالاها دستمزدها و ارائه خدمات نوعی خط شکل گرفت. با پیدایش سازوکارهای جدید جایگاه مدیران شهری نیز ایجاد شد. تمدن ایران به گونه ای پیوسته از آریایی ها، مادها، هخامنشی ها، پارتی ها، ساسانی ها و دوره اسلامی در مدت ۵۰ سده بدون استراحت به زندگی خود ادامه داده است. همان طور که در کلمه تمدن شهر نهفته است؛ در شهرسازی و گویه های ایرانی نیز می توان تمدن را پیگیری کنید. سنت های کهن از استادان بزرگ به شاگردان کوشا می رسید. در هر دوره به تناسب موقعیت سیاسی و فرهنگی کشور چیزهایی بر آن افزوده یا کسر می شد. این امر را با کندوکاو در شهرهای ایرانی (چه در داخل مرزهای کنونی ایران و چه در ایران زمین) می توان دید. در دوران مادها، شهرها بیشتر کارکردی نظامی داشتند. در آن دوران ساختار اقتصادی و اجتماعی کشور چندان تکامل پیدا نکرده بود. رونق بازرگانی و تولید صنایع دستی را که هر دو به زندگی شهری شکل می دهند، سبب گردد. حکومت سلوکیان نمایانگر تجربه بزرگ تاریخی در بنیان گذاری شهرهایی است که حکومت خود فرمان (به سبک شهرهای یونانی) دارند. در این زمان است که شهرنشینی در ایران شتاب می گیرد. بیشتر پادشاهان سلوکی از دخالت مستقیم در روزگار پارتیان، سیاست اداره ی شهرها بر تابعیت پادشاه قرار داشت. در روزگار ساسانیان همه شهرها زیر فرمان و قدرت شاهان قرار داشتند. در این دوره شهرها رفته رفته به تابعیت شاهان درآمدند و زمینه برای مداخله شاهان در امور شهرها فراهم گردید. با فروپاشی تشکیلات سیاسی ساسانیان، شیوه ی اداره ی شهرهای کشور نیز دست خوش تغییرات بسیاری گردید. قوانین اسلامی وارد زندگی شهری ایران شد. در دوران اسلامی عده ای از مأموران محلی و دولتی - امور اجتماعی، اقتصادی و انتظامی هر شهر را اداره می کردند، هر یک از آن ها وظایف، تکالیف و مسئولیت های ویژه ای داشتند. شهروند شهرهای دوره ی اسلامی فرمان بردار احکام اسلامی، خلیفه یا نمایندگان او است. مدیریت شهری به شکل نوین در ایران، به دوران پس از مشروطیت تعلق دارد. طبق قانون بلدیة (مصوب سال ۱۲۸۶ خورشیدی) اداره امور هر شهر به عهده ی انجمن بلدی گذارده شد و این انجمن موظف به اجرای خواسته ها و انتظارات مردم شهرنشین بود. در آن روزگار وظایف شهرداری ها بسیار ساده بود؛ از زمره ی امور خدماتی و رفاهی فراتر نمی رفت. دوران پهلوی نیز باعث تغییراتی چند در ساختار اقتصادی و اجتماعی جامعه ایران گردید؛ در این دوران انتخاب شهردار بر عهده ی دولت بود و اعضای شهرداری، کارمند دولت محسوب می شدند. در سال ۱۳۰۹ قانون بلدیة (مصوب سال ۱۲۸۶) و تصویب قانون جدید شهرداری ها، به طور رسمی نظارت و هدایت شهرداری ها بر عهده ی وزارت کشور گذاشته شد. با توجه به این که در قانون جدید بر وابستگی شهرداری ها از نظر مالی، اداری و اجرایی به دولت تأکید شده بود، جای چندانی برای استقلال عمل و خودکفایی آنها باقی نمانده بود. در سال ۱۳۴۵ آخرین تغییر عمده در قانون شهرداری ها صورت گرفت. در این دوران نیز مدیریت شهری انتخابی، پا نگرفت و با وجود تلاش برای تشکیل انجمن های شهر در سطح شهرهای کشور، این تجربه به سبب عدم آشنایی مردم و کارگزاران دولتی با روش های مردم سالارانه به شکست گرایید. به طور کلی در

دوران قبل از انقلاب، در بسیاری از شهرهای ایران، انجمن شهر تشکیل شد، لکن چون اعضای این انجمن ها بیشتر از طبقات ذی نفوذ و یا کسانی بودند که دولت و رژیم گذشته به آنان اعتماد داشت، این انجمن ها نتوانستند منشأ اقدامات مؤثری شوند. شهرداران در واقع مدیران بی چون و چرا در شهر بودند. بر اساس سرشماری سال ۱۳۷۰ حدود ۵۵ درصد کل جمعیت کشور در شهرها زندگی می کنند و از خدمات ارائه شده توسط مدیریت شهری بهره مند می گردند. این مسئله، وسعت عرصه ی عملکرد مدیریت شهری را بعد از پیروزی انقلاب اسلامی نشان می دهد (مزینی، ۱۳۷۷: ۲۸). پس از انقلاب اسلامی، در سال ۱۳۵۹ لایحه قانونی «حفظ و گسترش فضای سبز در شهرها» به تصویب رسید که بر اساس ماده ۱ قانون مزبور، قطع درختان ممنوع اعلام گردید (مجموعه اصول، قوانین و مفاهیم مورد نیاز شهرداران، ۱۳۸۹: ۵۵۸).

پیشینه تحقیق

حاجی لو و همکاران، ۱۳۹۶، در مقاله ای با عنوان تحلیل تطبیقی مدیریت شهری در کلانشهرهای تهران و لندن و توانمندسازی مدیران در راستای مدیریت یکپارچه شهری، با توجه به اینکه هدف نهایی این پژوهش، مقایسه تطبیقی نقش سازمان های اداری در توانمندسازی نظام مدیریت یکپارچه شهری تهران با لندن، تشخیص کمبودها و نقاط مبهم در مدیریت مجموعه های شهری می باشد، از این رو می توان پژوهش حاضر را از دسته پژوهش های کاربردی برشمرد. نتایج نشان می دهد: از بزرگترین مشکلات موجود در شهرداری تهران، ناهماهنگی ادارات داخل شهرداری است. بسیاری از پروژه های خدمات شهری از جمله: لوله کشی برای فضای سبز شهر، بدون هماهنگی با اداره فنی در ترافیک بوده و این امر هزینه های هنگفتی را بر دوش شهرداری می نهد. علاوه بر آن وقت و نیروی انسانی دوباره و یا هر از گاهی سه باره مصرف می گردد. در کل می توان گفت، دست یابی به مدیریت واحد شهری نیازمند واگذاری اختیارات لازم به مدیریت شهری است.

دویران و همکاران، (۱۳۹۱)، در مقاله با عنوان مدیریت یکپارچه شهری در ساماندهی سکونتگاه های غیررسمی شهرهای میانی ایران، مورد پژوهی: زنجان و همدان، این مقاله با هدف بررسی ساختار مدیریت شهری شهرهای میانی ایران (زنجان و همدان در ساماندهی سکونتگاه های غیررسمی با نگرش مدیریت یکپارچه پردازد. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد در شهرهای میانی ایران مدیریت یکپارچه شهری عملکرد نیافته و مدیریت شهری دارای نگرش و کارکرد سنتی است و نتیجه این نوع نگرش ناکارمدی طرح های ساماندهی و گسترش مسائل شهری در بافت های اسکان غیررسمی است. از طرف دیگر تشریک مساعی نهادی (هم افزایی نهادی) بعنوان پیش شرط پیاده سازی مدیریت یکپارچه در حال حاضر در این شهرها نامناسب و در پایه چرخه حیات مدیریت یکپارچه شهری واقع شده است.

امان پور و همکاران، (۱۳۹۴)، در مقاله ای تحت عنوان بررسی و تحلیل عملکرد شوراها در مدیریت شهری نمونه موردی: شهر ایذه با هدف اصلی این پژوهشی بررسی و تحلیل عملکردهای شوراهای اسلامی در مدیریت شهر ایذه رابطه خویشاوندی با طایفه ای در رأی آوری کاندیدها و میزان مشارکت گیری از شهروندان است. نتایج بدست آمده نشان می دهد: ۶۱/۳ درصد پاسخ گویان عملکرد شوراها در مدیریت شهر ایذه را خیلی ضعیف و فقط کمتر از ۵۳/ درصد

پاسخ گویان عملکرد شورا در مدیریت شهر را خیلی خوب توصیف کرده اند. ۴۸/۷ درصد شهروندان رابطه خویشاوندی را در قبول شدن کاندیدهای شوراها خیلی زیاد و حدوداً ۱۰ درصد پاسخ گویان این رابطه را خیلی کم فرض کرده اند، همچنین در زمینه مشارکت گیری شهروندان، ۶۲/۸ درصد پاسخ گویان میزان مشارکت را خیلی کم و تنها کمتر از ۶/۱ درصد پاسخ گویان میزان مشارکت شوراها با شهروندان را خیلی زیاد توصیف کرده اند. آزمون T تک نمونه ای و من ویتنی نیز این نتایج را تأیید می کند.

رجبی و همکاران، (۱۳۹۳) در مقاله ای تحت عنوان بررسی جایگاه شورای شهر در مدیریت مطلوب مورد مطالعه: نورآباد لرستان، با هدف بررسی نقش حضور شورای شهر بر مدیریت شهری شهر نورآباد بود. این تحقیق از لحاظ هدف کاربردی و از دسته تحقیقات پیمایشی است. روش انجام تحقیق نیز روش توصیفی - همبستگی است. نتایج بدست آمده نشان داد که سه عامل حدود ۸۴/۲۷ درصد از واریانس مربوط به نقش شوراها در مدیریت شهری را تبیین می نماید. این عوامل شامل نقش نظارت بر مدیریت شهری (۳۹/۶۸ درصد)، انتخاب شهردار (۳۱/۶۴ درصد) و نقش تصویب امور شهرداری (۱۲/۹۵ درصد) است.

کریم پور شیرازی و همکاران، (۱۳۹۶)، در مقاله ای تحت عنوان بررسی موانع مدیریت یکپارچه شهری در ایران مورد پژوهی: کلان شهر شیراز، با هدف حفظ جایگاه خود به سیستم مدیریت شهری منسجم، هماهنگ و کارایی که پاسخگوی الزامات، شرایط شهر امروز و توسعه همه جانبه آن باشد، نیاز دارد. در مقاله ی حاضر با روش توصیفی - تحلیلی ضمن بررسی ناکارآمدی مدیریتی شهری کنونی در ایران و به طور اخص در شهر شیراز، مشکلات، مسائل ناشی از آن مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج تحقیق نشان می دهد: تعدد نهادهای مدیریتی وابسته به دولت مرکزی، عملکرد شهرداری به عنوان یک نهاد صرفاً مجری کمتر حد هوشمندی قابل انتظار بدون امکان قانونی مشارکت و مداخله ی رسمی در لایه های سیاست گذاری، تصمیم گیری و برنامه ریزی، در هم آمیختگی امور مدیریت شهری و امور سیاسی در نتیجه ی فقدان حکومت محلی مکمل و همکار دولت مرکزی، عدم پذیرش رسمی مدیریت محلی کلان شهرهای کشور از جمله شیراز از سوی دولت مرکزی به عنوان یک محدوده فضایی و عملکردی ویژه که الزاماً باید با نظام مدیریتی خاص خود اداره شود.

ولیعلی زاده و خیری، (۱۳۹۵)، در مقاله ای تحت عنوان تبیین نقش تمرکزگرایی در ایجاد چالش های مدیریت شهری در ایران، با هدف بررسی تمرکزگرایی در ایجاد چالش های مدیریت شهری در ایران می باشد که این امر با استفاده از روش تحقیق توصیفی - تحلیلی به انجام رسیده است. نتایج تحقیق نشان می دهد: که تمرکزگرایی در ساختار مدیریتی ایران باعث تکوین رویکرد بخشی و دولتی و دولت محور نسبت به شهر و مسائل مختلف شهری شده که حاصل آن چیزی غیر از تضعیف جایگاه شهرداری ها در سیستم مدیریت شهری نیست. همچنین این امر چالش هایی (محتوایی و رویه ای) را در ایران در حوزه مدیریت شهری ایجاد کرده است که رها از این چالش ها نیازمند بازساخت نگرش ها، دیدگاه ها، روش های موجود در شیوه مدیریت شهری در ایران می باشد. در مجموع، بر اساس نتایج تحقیق، در ساختار متمرکز اداری - سیاسی ایران، مدیریت و برنامه ریزی به جهت تحقق توسعه مانع اصلی توسعه محسوب می شود. لذا

تلاش های فراوانی باید انجام گیرد تا زمینه مساعد برای مشارکت همه جانبه به منظور تمرکز زدایی انجام شود. برای رفع این چالش، تغییر در نگرش به ساختار مدیریت شهری به عنوان تقویت حکومت محلی"، مشارکت مردمی، مدیریت یکپارچه، تقیم قدرت از بالا به پایین و تغییر این ساختار به سیستم از پایین به بالا می باشد. تا هر سطحی به صورت جداگانه با توجه به استعدادها و محدودیت های خود توسعه و برنامه ریزی یابد.

علوی و همکاران، (۱۳۹۴) در مقاله ای تحت عنوان اولویت بندی فضایی سیستم مدیریت یکپارچه مناطق شهری مطالعه موردی: مناطق ۲۲ گانه شهر تهران، به منظور دستیابی به هدف پژوهشی از روش های تصمیم گیری چند معیاره، مدل های تحلیلی (VIKOR و AHP) جهت رتبه بندی مناطق شهری تهران استفاده شده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که از میان مناطق شهری تهران، منطقه ۶ شهرداری از مسئله خیزترین مناطق شهری بوده، پس از آن نیز مناطق شهری ۲ و ۱۴ قرار داشته است. همچنین نتایج این مدل نشان داده که مناطق شهری ۱۶، ۸ و ۲۲ از نظر سیستم مدیریت شهری مشکلات کمتری نسبت به دیگر مناطق دارا بوده است. در نهایت تحلیل های فضایی جهت اولویت بندی فضایی سیستم مدیریت یکپارچه شهری در منطقه مورد مطالعه صورت گرفته و پیشنهاداتی نیز ارائه گردیده است.

عزیزی و همکاران، ۱۳۹۰، در مقاله ای با عنوان نقش قوانین و مقررات در تحقق مدیریت یکپارچه در مجموعه ی شهری تهران، با هدف بررسی تأثیر قوانین و مقررات شهری بر تحقق مدیریت یکپارچه شهری در مجموعه شهری تهران انجام گرفته است. یافته های تحقیق نشان دهنده تأثیر قوانین و مقررات بر مدیریت یکپارچه شهری در وضعیت موجود و وضعیت مطلوب، و شکاف معنی دار میان وضعیت موجود و مطلوب است. همچنین این یافته ها نشان دهنده تأثیر عوامل عملکردی، ساختاری و سازمانی بر مدیریت یکپارچه شهری در وضعیت موجود و وضعیت مطلوب و شکاف معنی دار میان وضعیت موجود و مطلوب می باشد. در انتهای مقاله، به بحث در مورد اهمیت قوانین و مقررات در مدیریت یکپارچه شهری پرداخته شده و راهکارهایی شامل ایجاد نظام مدیریت مجموعه شهری تهران و کاستن از تفرق سیاسی و عملکردی موجود، تدوین قانون ویژه مدیریت و برنامه ریزی مجموعه شهری تهران و به کار گیری یک رویکرد جامع در تدوین قوانین شهری، ارائه می شود.

انزوف و باکاری (۲۰۱۲) در پژوهش خود با عنوان "رابطه بین توانمند سازی اعضای شورا و عملکرد آن ها در شورای شهر نایروبی" بیان کردند که بین توانمند سازی اعضای شورای شهر و عملکرد آن ها جهت موفقیت در امور شهری رابطه مثبت معناداری وجود دارد و میانگین نمره توانمند سازی کارکنان شورای شهر نایروبی از حداکثر پنج نمره، ۳/۵ برآورد شده است، یعنی نشان می دهد که از اعضای توانمند و کاردان در شورای شهر نایروبی استفاده می شود تا عملکرد بهتری را در کمک به اداره امور شهر، تمهیدات لازم برای مشارکت هرچه بیشتر مردم شهر و احیای حقوق آنان داشته باشند.

هانسن (۲۰۱۵) در پژوهشی با عنوان "تأثیر دولت های محلی بر رضایت شهروندان" بیان کرد که یکی از وظایف شوراهای شهر، تأمین رضایت شهروندی و توجه به کیفیت زندگی شهروندان است که با وضع قوانین و مقررات مناسب، مانع از تعرض دیگران به حقوق و آزادی مردم می شود و همچنین می تواند امور شهری را بهتره اداره کنند.

راکو و ایمری (۲۰۰۰) در پژوهشی با عنوان «دولت، حقوق و مسئولیت‌ها در سیاست شهری» بیان کردند که مسئله حقوق و مسئولیت‌های شهروندی و رابطه دو طرفه آن‌ها، بخشی از تحولات گسترده در عقلانیت و تکنیک‌های دولت محلی است. دولت‌های محلی جامعه تأکید بر عقلانیت عرفی شده، عضویت و تعهد اجتماعی مدنی، مشارکت و تعلق اجتماعی تمام اعضای جامعه با هدف تقویت انسجام و نظم اجتماعی مدرن دارند. بنابراین یکی از وظایف شوراهای برای موفقیت در امور شهری، دخالت دادن افراد فرهیخته شهر در امور است تا با استفاده از آن‌ها بتوانند بر اداره امور شهری غلبه کنند.

روتمنز و آسلت (۲۰۰۰) در پژوهش با نام «به سوی رویکردی منسجم در برنامه ریزی پایدار شهری» شهرها به عنوان نیروی محرکه توسعه پایدار در قاره اروپا با بیان اینکه تغییرات اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و نهادی یک شهر به شکل روزافزون در هم تنیده می‌شود، اهمیت پیچیدگی مدیریت شهری و سازمان ارائه‌کننده خدمات را مورد توجه و تأکید قرار داده‌اند. به عقیده آنها موفقیت در مدیریت شهری روند مشارکتی سازمان یافته و مورد حمایت اجتماعی است که باید مورد توجه شورا قرار بگیرد تا بتوانند در برنامه ریزی‌های یکپارچه شهری به موفقیت‌های بیشتری دست پیدا کنند و همچنین از به کارگیری افراد کاردان در ترسیم چشم انداز دراز مدت به گونه‌ای مطلوب و فعال در بهبود هرچه بهتر امور شهری استفاده کنند.

انجمن شهر ویکتوریا، (۱۹۹۵)، که در استرالیا قرار دارد و کار هماهنگی شوراهای منطقه و خدمات رسانی بر آن‌ها را برعهده دارد، طی یک تحقیق به این نتیجه رسید که بزرگترین مشکل شوراهای، کمبود سرمایه و بودجه و هزینه زیاد به خصوص در زمینه‌های زیرساختی مثل جاده‌هاست که بر موفقیت عملکرد شوراهای تأثیر می‌گذارد. مایتری و مایترکتک، (۱۹۵۵)، در تحقیق گسترده‌ای با عنوان اصلاحات اخیر در نظام پانجایات در بنگال غربی به طرف حکومت مردمی بیشتر، پانجایات‌ها در هند به خصوص بنگال غربی را مورد مطالعه عمیق قرار دادند. آن‌ها در این تحقیق بیشتر در خصوص جلسات و نقش شوراهای در مدیریت امور شهری کار کرده‌اند و نتیجه گرفتند هر چقدر این جلسات منظم‌تر برگزار شود و شوراهای در مورد مباحث مفید اتفاق نظر داشته باشند و درصد بیشتری از مردم در آن شرکت کنند احتمال موفقیت شوراهای بیشتر می‌شود.

رفرماگوسمان (۱۹۹۳) طی یک تحقیق، جریان تمرکززدایی که در پاکستان صورت گرفت را مهمترین جریان برای برقراری حکومت‌های محلی در پاکستان عنوان کرد. آن‌ها خود مختاری و استقلال شوراهای را در تصویب بودجه‌های محلی و پیشنهادهای مالیاتی و وضع قوانین محلی خود را مهمترین عامل تأثیرگذار بر موفقیت شوراهای در اداره امور شهری دانسته‌اند.

بلورز، (۱۹۹۴)، در نظریه توسعه پایدار شهری بیان می‌کند که شوراهای می‌توانند با همفکری و استفاده از اشخاص برجسته و فرهیخته در روند توسعه امور شهری و مدیریت یکپارچه شهری نقش مهمی داشته باشند. توسعه پایدار شهری نیازمند شناسایی محدودیت‌های محیطی برای فعالیت‌های انسانی در ارتباط با شهرها و تطبیق روش‌های طراحی در این

محدودیت ها است . بنابراین در این نظریه موضوع حفاظت و استفاده از منابع مالی مورد نیاز برای شوراهای جهت پیشرف امور برای حال و آینده از طریق استفاده بهینه از آن ها مورد بررسی قرار گرفته است .

موضوع تحقیق بررسی نقش شوراهای مدیریت یکپارچه شهری شهر مادوان به دلیل به کارگیری روش نو در نوع خود حائز اهمیت است و کمتر مورد توجه قرار گرفته است و می تواند نقطه قوتی برای پژوهش های بعدی باشد و سرآغازی جدید تلقی شود.

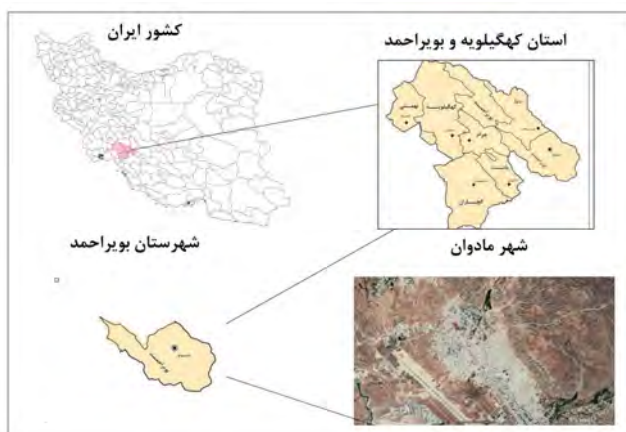
روش تحقیق

روش پژوهشی با توجه به ماهیت موضوع و مؤلفه های مدیریت یکپارچه شهری، رویکرد حاکم بر این پژوهش روش توصیفی - پیمایشی با استفاده از ابزار پرسشنامه است. به لحاظ هدف کاربردی می باشد. علاوه بر این، به منظور تقویت پایه های نظری و دقت در گردآوری اطلاعات از روش های مطالعه اسناد و مدارک، نیز استفاده شد. جامعه ی آماری ۱۸,۰۷۸ نفر می باشد که از بین اعضای شورای شهر مادوان ، کارکنان شهرداری ، ساکنان بومی شهر مادوان مورد پرسش قرار خواهد گرفت . نمونه آماری براساس فرمول کوکران ۳۸۴ نفر بدست آمد و مورد پرسش قرار خواهد گرفت همچنین پایایی آن با استفاده از آلفای کرونباخ در محیط *SPSS* محاسبه شده است برای بررسی تجزیه و تحلیل مؤلفه های سیاسی - نهادی ، اجتماعی - اقتصادی ، کالبدی - محیطی مدیریت یکپارچه شهری با استفاده از مدل *QSPM* ، *SWOT* استفاده خواهد شد ، در نتیجه راهکارهایی و پیشنهادهای نیز ارائه می شود.

معرفی نمونه موردی : شهر مادوان

شهرستان بویراحمد با مساحت ۵۴۶۰ کیلومترمربع در جنوب غربی کشور و در شمال شرقی استان کهگیلویه و بویراحمد واقع شده است شهر مادوان که در این شهرستان واقع شده در محدوده مجموعه سکونتگاهی مهران، بلهزار و مادوان واقع شده که در خردادماه ۱۳۸۷ این مجموعه سکونتگاهی به عنوان شهر مادوان معرفی گردید. شهر مادوان در قسمت شمال غرب شهر یاسوج قرار گرفته که در بین دو جاده یاسوج سی سخت و جاده اصفهان - یاسوج واقع شده است، جزو آخرین محدوده های ساخته شده شهر در این قسمت محسوب می شود که از شمال به اراضی منابع ملی و تا ادامه قله کوه زاگرس روستای گوشه شاه قاسم، از جنوب به اراضی زراعی و فرودگاه یاسوج و از شرق به شهر یاسوج و مهران و بلهزار ختم می شود (مهندسان مشاور گزینه ، ۱۳۹۰).

نقشه ۱- موقعیت جغرافیایی شهر مادوان

تجزیه و تحلیل یافته های تحقیق

تحلیل با فن سوات و برنامه ریزی استراتژیک کمی

در نهایت منابع مورد استفاده در این قسمت کلیه اسناد طرح های فرادست اعم از گزارش ها و نقشه ها و نتایج مشاهدات میدانی و پرسشنامه های تکمیل شده بوده که خروجی نهایی آن ها به صورت شناسایی نقاط قوت و نقاط ضعف، پتانسیل ها و تنگناهای شهر مادوان مورد مطالعه خواهد بود.

جدول ۱- ارزیابی عوامل بیرونی

امتیاز نهایی	نمره	ضریب نرمال شده	عوامل بیرونی	
نقاط قوت	۴	۰۷/	<i>S1</i> وجود اقلیم مطلوب در فصول مختلف	
	۴	۰۶/	وجود زیست گاه مناسب برای ساکنین <i>S2</i>	
	۲	۰۵/	وجود قابلیت مشارکت شهروندان در امور شهری <i>S3</i>	
	۳	۰۷/	وجود زمینه های مناسب تحقق معیارهای مدیریت شهری <i>S4</i>	
	۲	۰۶/	نزدیکی به شهر یاسوج و موقعیت مطلوب مدیریت شهری <i>S5</i>	
	۴	۰۵/	وجود توانمندی های رسمی در بین ساکنان شهر مادوان <i>S6</i>	
	۳	۰۴/	ساخت محلات و واحدهای مسکونی جدید براساس اصول مدیریتی مدرن <i>S7</i>	
	۴	۰۳/	وجود کادر تخصصی با سوابق بالا <i>S8</i>	
	۴	۰۴/	<i>S9</i> وجود برنامه های بلند مدت و جامع براساس نیازهای روزمره	
	۳	۰۴/	وجود شورای بسیار قوی به عنوان نهاد انتخابی <i>S10</i>	
نقاط ضعف	۱	۰۶/	توانایی مالی اندک ساکنان شهر مادوان <i>W1</i>	
	۲	۰۵/	عدم آگاهی طیف زیادی از مردم نسبت به مسائل مدیریت شهری <i>W2</i>	
	۴	۰۴/	وجود سطح بیکاری گسترده بین شهروندان ساکن مادوان <i>W3</i>	
	۲	۰۷/	عدم وجود زمینه های اشتغال و تحصیلی بین شهروندان <i>W4</i>	

۰/۲۴	۴	۰/۰۶	عدم هماهنگی بین نهادهای مسئول مدیریت شهری W5
۰/۱۵	۳	۰/۰۵	W6 پوشش نامناسب معابر شهری
۰/۰۸	۴	۰/۰۴	عدم نهادهای یکپارچه در حوزه های متولی امور شهری W7
۰/۲۰	۴	۰/۰۵	عدم شکل گیری نهادهای محلی جهت تحقق مدیریت یکپارچه شهری W8
۰/۰۸	۲	۰/۰۴	وجود زمینه های اشتغال کاذب بین شهروندان W9
۰/۰۶	۲	۰/۰۳	پایین بودن سطح تحصیلات بین شهروندان مادوان W10
۲,۹۴		۱,۰۰	مجموع

منبع : نگارنده، ۱۳۹۸

جدول ۲- ارزیابی عوامل درونی

امتیاز نهایی	نمره	ضریب نرمال شده	عوامل درونی	
۰/۱۵	۳	۰/۰۵	O1 نگاه ویژه اعضای شورای شهر جدید به معضلات اجتماعی ، اقتصادی و ..	نقاط فرصت
۰/۱۴	۲	۰/۰۷	O2 بهبود شرایط زیست ساکنان با مدیریت صحیح شورای شهر	
۰/۲۴	۴	۰/۰۶	امکان پذیر بودن تدوین نهادهای مردمی جهت نظارت بر اجرای برنامه های مدیریتی O3	
۰/۱۲	۳	۰/۰۴	افزایش میل به تداوم سکونت در درون شهر O4	
۰/۱۶	۴	۰/۰۴	بالا رفتن فرهنگ شهروندی ساکنین شهر مادوان با اجرای اصول مدیریت شهری O5	
۰/۳۲	۴	۰/۰۸	ایجاد طرح های ساماندهی با جنبه ی مشارکتی O6	
۰/۱۶	۲	۰/۰۸	مشارکت متولیان و نهادهای غیر دولتی جهت برطرف سازی مشکلات شهری O7	
۰/۱۶	۴	۰/۰۴	O8 اتخاذ رویکرد مشارکت محلی در تدوین طرح های شهر مادوان	
۰/۱۰	۲	۰/۰۵	بهبود شرایط زیست محلی بواسطه برنامه ریزی محلی O9	
۰/۱۰	۲	۰/۰۵	O10 اهمیت بعد اقتصادی و اجتماعی شهر با حضور اعضای شورای جدید	
۰/۱۰	۲	۰/۰۵	افزایش تراکم جمعیتی با مهاجرت از روستا به شهر مادوان T1	نقاط تهدید
۰/۱۲	۳	۰/۰۴	تشدید جریان های مهاجرتی با شهر مادوان به دلیل نبود امکانات در روستا T2	
۰/۰۶	۲	۰/۰۳	کمبود فرصت های شغلی و فرهنگی بین ساکنان T3	
۰/۲۰	۴	۰/۰۵	فعالیت های اقتصادی غیر رسمی (دست فروشی و تکدی گری) T4	
۰/۱۶	۴	۰/۰۴	تمایل اندک بخش خصوصی به سرمایه گذاری در بافت ناکارآمد شهری T5	
۰/۰۶	۲	۰/۰۳	عدم چاره اندیشی قانونی در زمینه ساخت مسکن استاندارد شهری T6	
۰/۰۸	۲	۰/۰۶	عدم ارتباط اثر بخش میان نهادهای خدمات رسان شهری T7	
۰/۰۸	۲	۰/۰۴	عدم ایجاد طرح های ساماندهی با جنبه مشارکتی T8	
۰/۰۹	۳	۰/۰۳	نگرش فنی مدیریت شهری در زمینه ارتقاء مدیریت محیطی ، اجتماعی و .. T9	
۰/۱۴	۲	۰/۰۷	T10 فقدان نهادهای جهت همکاری و هدفمند بین ارگانهای اجرایی و مدیریتی	
۲,۷۸		۱,۰۰	مجموع	

منبع : نگارنده ، ۱۳۹۸

جدول ۳- استراتژی های تهاجمی پیشنهادی

ترغیب به توسعه شهری و محلی با توجه به پتانسیل موجود	۱SO
بهره گیری از تسهیلات درونی و فعالیت های خدماتی مورد نیاز شهر مادوان	SO ۲
اصلاح زیرساخت های شهری با مشارکت نهادها و سازمان های محلی	SO ۳
مشارکت غیر مستقیم نهادهای دولتی و غیر دولتی در حل معضلات و مشکلات شهر مادوان	SO ۴

استراتژی محافظه کارانه (WO)

در استراتژی ضعف فرصت یا محافظه کارانه، ضمن - تاکید بر نقاط ضعف درونی، سعی می شود تا با استفاده از فرصت های بیرونی موجود، تاثیر نقاط ضعف درونی را برای مدیریت یکپارچه شهری در مادوان به حداقل رساند. از جمله این استراتژی می توان به مواردی که در جدول ذیل آمده است اشاره کرد.

جدول (WO) فرصت ضعف های ۴- استراتژی جدول

بهبود سازی نحوه استفاده از فضاهای خدماتی و تجاری در شهر مادوان و تخصیص عادلانه آن بین شهروندان	WO ۱
زمینه های ساخت امکان بهداشتی و درمانی و آموزشی در سطح شهر مادوان	WO ۲
ایجاد ارتباط بین مردم و مسئولان شهری برای حل مشکلات کالبدی شهری	WO ۳
برنامه ریزی توزیع متناسب کاربری خدمات و تجهیزات شهری و دسترسی مطلوب به آن	WO ۴

استراتژی رقابتی (ST)

در استراتژیهای قوت تهدید یا رقابتی - که بر نقاط قوت درونی و تهدید های بیرونی متمرکز است، جهت کاهش فشار تهدید های بیرونی بر مدیریت یکپارچه شهری در مادوان می توان استراتژی های زیر را که در جدول ذیل آمده است، ارائه داد:

جدول ۵- استراتژیهای قوت تهدید یا رقابتی (ST)

برنامه ریزی مدیریت شهری یکپارچه جهت نوسازی و بهسازی پهنه های فرودست شهری	ST ۱
برنامه ریزی نهادها و سازمان های آموزشی در برگزاری آموزش شهروندی برای تحقق شاخص های مدیریت یکپارچه شهری	۲ST
برنامه ریزی تأمین مسکن و سرپناه سالم برای شهروندان متناسب با نیازهای آنان	ST ۳
ترغیب و مشارکت مردم در پروژه های اجرایی شهرداری	ST ۴

استراتژی تدافعی (WT)

استراتژی های ضعف تهدید یا تدافعی بر کاهش آسیب پذیری متمرکز هستند. بر این اساس در جهت کاهش آسیب پذیری مدیریت یکپارچه شهری در مادوان می توان استراتژی های زیر را که در جدول آمده است، ارائه کرد:

جدول ۶- استراتژی های تدافعی (WT)

برقراری شبکه ارتباطی مطمئن و ایمن در شهر مادوان متناسب با نیازهای شهروندان	WT ۱
گسترش و توسعه کاربری های خدماتی در سطح شهر مادوان	WT ۲
بهبود سطح عملکردی نهادهای اداری و خدماتی جهت نوسازی و بهسازی بافت کالبدی شهر مادوان	WT ۳
ساکنان پیشنهادها و نظرات نمودن لحاظ با مادوان شهر شده شناسایی نیازهای تأمین در مشارکت	WT ۴
تقویت و مشارکت حضور زنان و مردم برای مطرح سازی مشکلات شهر مادوان و تدوین راهکارهای پیشنهادی	WT ۵
برنامه ریزی و همکاری بین نهادهای غیر دولتی جهت کاهش آسیب های اجتماعی	WT ۶

جدول ۷- ماتریس راهبردی QSPM

WO4		WO3		WO2		WO1		راهبرد	
جمع نمره جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	ضرب	عوامل
۰.۲۰	۴	۰.۱۰	۲	۰.۱۰	۲	۰.۱۰	۰	۰.۰۵	O1
۰.۲۱	۳	۰.۱۰	۰	۰.۲۸	۴	۰.۲۱	۳	۰.۰۷	O2
۰.۱۸	۳	۰.۱۲	۲	۰.۲۴	۴	۰.۲۴	۴	۰.۰۶	O3
۰.۰۸	۲	۰.۱۶	۴	۰.۱۲	۳	۰.۰۴	۱	۰.۰۴	O4
۰.۱۲	۳	۰.۰۴	۱	۰.۱۲	۳	۰.۱۶	۴	۰.۰۴	O5
۰.۱۰	۰	۰.۱۰	۰	۰.۱۰	۰	۰.۲۱	۳	۰.۰۸	O6
۰.۲۴	۳	۰.۲۴	۳	۰.۱۶	۲	۰.۲۱	۳	۰.۰۸	O7
۰.۱۶	۴	۰.۱۲	۳	۰.۰۸	۲	۰.۱۲	۳	۰.۰۴	O8
۰.۱۰	۲	۰.۱۰	۲	۰.۱۵	۳	۰.۱۵	۳	۰.۰۵	O9
۰.۱۰	۲	۰.۱۰	۲	۰.۱۵	۳	۰.۱۰	۰	۰.۰۵	O10
۰.۱۸	۳	۰.۱۲	۲	۰.۰۶	۱	۰.۲۴	۴	۰.۰۶	W1
۰.۱۰	۲	۰.۱۵	۳	۰.۲۰	۴	۰.۱۰	۲	۰.۰۵	W2
۰.۰۸	۲	۰.۰۴	۱	۰.۱۶	۴	۰.۱۲	۳	۰.۰۴	W3
۰.۰۷	۱	۰.۲۱	۳	۰.۱۴	۲	۰.۱۰	۰	۰.۰۷	W4
۰.۱۲	۲	۰.۱۸	۳	۰.۱۸	۳	۰.۱۲	۲	۰.۰۶	W5
۰.۲۰	۴	۰.۱۰	۰	۰.۱۰	۰	۰.۱۰	۲	۰.۰۵	W6
۰.۱۶	۴	۰.۰۸	۲	۰.۰۸	۲	۰.۱۰	۰	۰.۰۴	W7
۰.۲۰	۴	۰.۱۰	۰	۰.۰۵	۱	۰.۱۰	۲	۰.۰۵	W8
۰.۱۲	۳	۰.۰۸	۲	۰.۰۴	۱	۰.۰۸	۲	۰.۰۴	W9
۰.۰۶	۲	۰.۱۲	۴	۰.۰۹	۳	۰.۰۹	۳	۰.۰۳	W10
۳,۳۷	-	۱,۹۶	-	۲,۴۰	-	۲,۳۵	-		مجموع

با توجه به مطالعات میدانی و تحقیقات انجام شده زمینه های ساخت امکان بهداشتی و درمانی و آموزشی در سطح شهر مادوان و برنامه ریزی توزیع متناسب کاربری خدمات و تجهیزات شهری و دسترسی مطلوب به آن به ترتیب با امتیاز ۲,۴۰ و ۳,۳۷ کسب نموده اند.

جدول ۸- ماتریس راهبردی QSPM

SO4		SO3		SO2		SO1		راهبرد	
جمع نمره جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	ضریب	عوامل
۰/۲۸	۴	۰/۲۸	۴	۰/۷	۱	۰/۰	۰	۰/۰۷	S1
۰/۲۴	۴	۰/۲۴	۴	۰/۱۸	۳	۰/۱۸	۳	۰/۰۶	S2
۰/۰	۰	۰/۰	۰	۰/۲۰	۴	۰/۱۰	۲	۰/۰۵	S3
۰/۲۸	۴	۰/۲۸	۴	۰/۱۴	۲	۰/۲۱	۳	۰/۰۷	S4
۰/۱۲	۲	۰/۰	۰	۰/۰۶	۱	۰/۲۴	۴	۰/۰۶	S5
۰/۲۰	۴	۰/۰	۰	۰/۲۵	۲	۰/۰۵	۱	۰/۰۵	S6
۰/۰	۰	۰/۰	۰	۰/۱۶	۴	۰/۱۶	۴	۰/۰۴	S7
۰/۰	۴	۰/۹	۳	۰/۰	۰	۰/۰	۰	۰/۰۳	S8
۰/۰	۰	۰/۰	۰	۰/۰	۰	۰/۱۶	۴	۰/۰۴	S9
۰/۱۲	۳	۰/۸	۲	۰/۱۶	۴	۰/۰	۰	۰/۰۴	S10
۰/۰۵	۱	۰/۱۰	۲	۰/۰	۰	۰/۱۵	۳	۰/۰۵	O1
۰/۲۱	۳	۰/۲۱	۳	۰/۰۷	۰	۰/۰۷	۱	۰/۰۷	O2
۰/۲۴	۴	۰/۰	۰	۰/۲۴	۴	۰/۱۸	۳	۰/۰۶	O3
۰/۰۸	۲	۰/۴	۱	۰/۰۸	۲	۰/۰۴	۱	۰/۰۴	O4
۰/۱۶	۴	۰/۱۶	۴	۰/۱۶	۴	۰/۱۲	۳	۰/۰۴	O5
۰/۳۲	۴	۰/۰	۰	۰/۲۴	۳	۰/۱۶	۲	۰/۰۸	O6
۰/۳۲	۴	۰/۰	۰	۰/۲۴	۳	۰/۲۴	۳	۰/۰۸	O7
۰/۱۲	۳	۰/۰	۰	۰/۱۶	۲	۰/۰۸	۲	۰/۰۴	O8
۰/۲۰	۴	۰/۱۵	۳	۰/۲۰	۴	۰/۲۰	۴	۰/۰۵	O9
۰/۰	۰	۰/۱۰	۲	۰/۰	۰	۰/۰	۰	۰/۰۵	O10
۳,۰۶	-	۱,۸۳	-	۲,۴۷	-	۲,۳۴			مجموع

منبع : نگارنده ، ۱۳۹۸

با توجه به مطالعات میدانی و تحقیقات انجام شده دو راهبرد بهره گیری از تسهیلات درونی و فعالیت های خدماتی مورد نیاز شهر مادوان و مشارکت غیر مستقیم نهادهای دولتی و غیر دولتی در حل معضلات و مشکلات شهر مادوان به ترتیب با امتیاز ۲,۴۷ و ۳,۰۶ کسب نموده اند.

QSPM جدول ۹- ماتریس راهبردی

ST4		ST3		ST2		ST1		راهبرد	
جمع نمره جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	ضریب عوامل	
۲۸/	۴	۱۰/	۰	۲۱/	۳	۲۸/	۴	۰۷/	S1
۲۴/	۴	۱۲/	۲	۱۲/	۲	۲۴/	۴	۰۶/	S2
۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۰۵/	S3
۲۸/	۴	۲۱/	۳	۲۱/	۳	۲۸/	۴	۰۷/	S4
۰/	۰	۰۶/	۱	۰/	۰	۰۶/	۱	۰۶/	S5
۰/	۰	۱۵/	۳	۰/	۰	۱۰/	۲	۰۵/	S6
۰/	۰	۰۴/	۱	۱۶/	۴	۰/	۰	۰۴/	S7
۰۶/	۲	۱۲/	۴	۰۳/	۱	۰۹/	۳	۰۳/	S8
۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۰۴/	S9
۰۴/	۱	۱۲/	۳	۸/	۲	۱۲/	۳	۰۴/	S10
۰۸/	۲	۱۲/	۳	۱۶/	۴	۱۶/	۴	۰۴/	T1
۰/	۰	۰/	۰	۱۲/	۳	۰/	۰	۰۴/	T2
۰/	۰	۰/	۰	۰۶/	۲	۰/	۰	۰۳/	T3
۲۰/	۴	۱۰/	۲	۲۰/	۴	۱۵/	۳	۰۵/	T4
۱۶/	۴	۰/	۰	۱۶/	۴	۰۸/	۲	۰۴/	T5
۰۳/	۱	۰/	۰	۰/	۰	۰۳/	۱	۰۳/	T6
۱۲/	۲	۱۲/	۲	۱۲/	۲	۱۸/	۳	۰۶/	T7
۰۴/	۱	۰/	۰	۱۶/	۴	۱۲/	۳	۰۴/	T8
۰۹/	۳	۱۲/	۴	۰۶/	۲	۰۹/	۳	۰۳/	T9
۰/	۰	۰/	۰	۲۸/	۴	۰/	۰	۰۷/	T10
۱,۶۴	-	۱,۳۱	-	۲,۱۷	-	۲,۰۲	-		مجموع

منبع: نگارنده، ۱۳۹۸

با توجه به مطالعات میدانی و تحقیقات انجام شده دو راهبردی برنامه ریزی نهادها و سازمان های آموزشی در برگزاری آموزش شهروندی برای تحقق شاخص های مدیریت یکپارچه شهری و ترغیب و مشارکت مردم در پروژه های اجرایی شهرداری به ترتیب با امتیاز ۲,۰۲ و ۲,۱۷ کسب نموده اند.

جدول ۱۰- ماتریس راهبردی QSPM

WT6		WT5		WT4		WT3		WT2		WT1		راهبرد	
جمع نمره جذابیت	نمره جذابیت	جمع نمره جذابیت	نمره جذابیت	جمع نمره جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	جمع امتیاز جذابیت	نمره جذابیت	ضریب	
۱۲/	۲	۴/۰	۱	۱۲/	۲	۱۲/	۲	۶/	۱	۲۴/	۴	۰۶/	W1
۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۰۵/	۱	۰۵/	W2
۰۸/	۲	۰/	۰	۰/	۰	۰۸/	۲	۰۴/	۱	۰۸/	۲	۰۴/	W3
۰/	۰	۱۴/	۲	۱۴/	۲	۲۸/	۴	۲۸/	۴	۰/	۰	۰۷/	W4
۰/	۰	۲۴/	۴	۲۴/	۴	۲۴/	۴	۱۲/	۲	۱۲/	۲	۰۶/	W5
۰/	۴	۲۰/	۴	۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۱۰/	۲	۰۵/	W6
۰/	۰	۱۶/	۴	۰۴/	۱	۱۲/	۳	۱۲/	۳	۰۸/	۲	۰۴/	W7
۲۰/	۴	۰/	۰	۱۵/	۳	۱۵/	۳	۰/	۰	۱۰/	۲	۰۵/	W8
۰۸/	۲	۰/	۰	۰۸/	۲	۰۸/	۲	۰۴/	۱	۰۴/	۱	۰۴/	W9
۰۳/	۱	۱۲/	۴	۰۳/	۱	۰۹/	۳	۰۹/	۳	۰۶/	۲	۰۳/	W10
۰/	۰	۲۰/	۴	۰۵/	۱	۲۰/	۴	۱۵/	۳	۲۰/	۴	۰۵/	T1
۱۲/	۳	۱۶/	۴	۱۲/	۳	۰/	۰	۰/	۰	۱۶/	۴	۰۴/	T2
۰۳/	۱	۶/	۲	۱۲/	۴	۰۳/	۱	۰/	۰	۱۲/	۴	۰۳/	T3
۱۰/	۲	۱۵/	۳	۰۵/	۱	۱۰/	۲	۱۵/	۳	۲۰/	۴	۰۵/	T4
۰۴/	۱	۱۲/	۳	۱۲/	۳	۱۶/	۴	۰۴/	۱	۱۶/	۴	۰۴/	T5
۰۶/	۲	۰۳/	۱	۱۲/	۴	۰/	۰	۰/	۰	۰۹/	۳	۰۳/	T6
۱۲/	۲	۲۴/	۴	۰/	۰	۲۴/	۴	۱۲/	۲	۰/	۰	۰۶/	T7
۰/	۰	۱۶/	۴	۰۴/	۱	۱۲/	۳	۰/	۰	۰۸/	۲	۰۴/	T8
۰/	۰	۰۳/	۱	۰/	۰	۱۲/	۴	۱۲/	۴	۰/	۰	۰۳/	T9
۲۸/	۴	۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۰/	۰	۰۷/	T10
۱,۴۶	-	۲,۴۲	-	۱,۴۲	-	۲,۱۳	-	۱,۳۳	-	۱,۷۶	-		مجموع

منبع: نگارنده، ۱۳۹۸

با توجه به مطالعات میدانی و تحقیقات انجام شده دو راهبردی بهبود سطح عملکردی نهادهای اداری و خدماتی جهت نوسازی و بهسازی بافت کالبدی شهر مادوان و تقویت و مشارکت حضور زنان و مردم برای مطرح سازی مشکلات شهر

مادوان و تدوین راهکارهای پیشنهادی، در ارتباط با مسائل و مشکلات شهر مادوان به ترتیب با امتیاز ۲,۱۳ و ۲,۴۲ کسب نموده اند.

اثبات فرضیه تحقیق

به نظر می رسد بین راهبردهای سیاسی - نهادی، اجتماعی - اقتصادی، کالبدی - محیطی با تحقق نقش شوراها در مدیریت یکپارچه شهری مطالعه ی موردی: شهر مادوان رابطه معناداری وجود دارد.

براساس تحلیل های انجام شده راهبردهای زمینه های ساخت امکان بهداشتی و درمانی و آموزشی در سطح شهر مادوان با امتیاز ۲,۴۰، برنامه ریزی توزیع متناسب کاربری خدمات و تجهیزات شهری و دسترسی مطلوب به آن با امتیاز ۳,۳۷، بهره گیری از تسهیلات درونی و فعالیت های خدماتی مورد نیاز شهر مادوان با امتیاز ۲,۴۷، مشارکت غیر مستقیم نهادهای دولتی و غیر دولتی در حل معضلات و مشکلات شهر مادوان با امتیاز ۳,۰۶، برنامه ریزی نهادها و سازمان های آموزشی در برگزاری آموزش شهروندی برای تحقق شاخص های مدیریت یکپارچه شهری با امتیاز ۲,۰۲، ترغیب و مشارکت مردم در پروژه های اجرایی شهرداری با امتیاز ۲,۱۷، بهبود سطح عملکردی نهادهای اداری و خدماتی جهت نوسازی و بهسازی بافت کالبدی شهر مادوان با امتیاز ۲,۱۳، تقویت و مشارکت حضور زنان و مردم برای مطرح سازی مشکلات شهر مادوان و تدوین راهکارهای پیشنهادی، در ارتباط با مسائل و مشکلات شهر مادوان با امتیاز ۲,۴۲ بدست آمده است و بیشترین تأثیر را در تحقق نقش شورا در مدیریت یکپارچه شهری شهر مادوان دارد و فرضیه مذکور اثبات می شود.

جمع بندی و نتیجه گیری

براساس نتایج بدست آمده، شورای شهر مادوان شورا طبق اصل یک صدم قانون اساسی جهت پیشبرد برنامه های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی و سایر امور رفاهی نظارت نماید. آنها آشناترین نهاد به موقعیت ها و مقتضیات محلی است که با بررسی و شناخت کمبودها و نیازها و نارسائی های گوناگون محلی و ارائه راه حل های لازم می تواند نقش مهمی در استفاده مطلوب، موثر و بهینه از جمله امکانات، ظرفیت ها، پتانسیل ها، نیروها، منابع و فرصت ها ایفا نمایند.

به عنوان مهمترین نهاد سیاستگذاری شهری فعال است اما به دلیل محدودیت ها و شرایط پیش روی آن، این نهاد نتوانسته در جایگاه واقعی و شایسته خود قرار گیرد.

به منظور ارتقاء و بهبود این جایگاه، افزایش اختیارات و وظایف شورای اسلامی شهر در حوزه های عملکردی زیرساخت های شهری، بهبود و افزایش تعاملات شورا و شهروندان از طریق شورایاری ها، گسترده تر در شهر نیازمند است. از سوی دیگر افزایش این تعامل منجر به آشنایی بیشتر شهروندان با اختیارات و وظایف شورا می شود. همچنین گسترش تعاملات مدیریت یکپارچه شهری با سایر عناصر ذی نفوذ از طریق قراردادهای مختلف و همکاری در این روابط، منجر

به افزایش تمایل ذی نفوذان غیررسمی صاحب قدرت و سرمایه برای فعالیت در قالب بخش خصوصی، تعاونی و ... خواهد شد.

اگرچه ناهماهنگی اجرایی و اقدامات غیر هم افزای نهادهای ذیربط مدیریت شهری در محدوده مادوان مشکلات بسیاری را به دنبال داشته است، اما مهمترین عامل عدم یکپارچگی سیاستگذاری در مادوان، نظام روابط قدرت، میزان و منبع متفاوت قدرت این نهادها است.

از آنجا که قدرت نهادهای رسمی بیشتر ناشی از انتصاب از طرف دولت است؛ با تقویت نظام مدیریت یکپارچه شهری مادوان شامل شهرداری و شورای شهر، انتقال قدرت از دولت و مجموعه سازمان ها و نهادهای آن به مدیریت شهری اتفاق بیافتد.

برای ارتقای جایگاه شهرداری مادوان، بهبود جایگاه شهردار مادوان بواسطه برخورداری شهردار از پشتوانه انتخاب مردمی و با حضور موثرتر شخص شهردار در تصمیم گیری های دولتی -حکومتی که شهر مادوان را نیز متأثر می نماید. پیگیری و پذیرش روند کاهش وظایف و مداخله دستگاه های دولتی در امور عمومی و تصدی های اقتصادی، اجتماعی خصوصاً در زمینه هایی چون مسکن، حمل و نقل و محیط زیست از سوی دولت مؤثر خواهد بود.

در هر حوزه مدیریت یکپارچه شهری، به ترسیم نحوه ارتباط با نمایندگان دولت در شهر به منظور یکپارچگی و انسجام اجرایی و عملکردی در ارائه خدمات شهری و یا تأمین زیرساخت های شهری نظیر شبکه های انتقال نیرو، راه ها، شبکه های فاضلاب و غیره دست خواهد زد و در سطح عمودی نیز، لحاظ نمودن سیاست هایی در حوزه مدیریت شهری از سوی نهادهای حکومتی در اسناد قانونی و سیاستی، در بهبود تعاملات مدیریت شهری مادوان با نهادها در سطح استانی، منطقه ای و ملی قابل اهمیت است.

-ارائه راهکارها و پیشنهادها

۱. توجه شورای شهر به توانمندی ها و امکانات شهر مادوان
۲. برگزاری جلسات تخصصی و عمومی در حیطه مسائل اصلی شهر جهت افزایش مشارکت شهروندان
۳. ضروری است که شهروندان برای انتخاب کاندیدهای شوراها به تجربه، تخصص، تعهد و ... توجه کنند.
۴. اعضای شوراها شهر مادوان به جای منفعت شخصی به فکر منفعت عمومی شهر باشند و در اجرای طرح های شهری اعمال شود.
۵. پرهیز از فعالیت ها و اقداماتی که موجب بدبین شدن مردم و کاهش عملکرد شورا شود.
۶. نظارت بیشتر شوراها بر تمام سازمان های شهری و نگاه آنها فقط به شهرداری معطوف نشود.
۷. مشارکت شورا از طریق فعالیت های اقتصادی و همسویی منافع اجتماعی ایجاد شود.
۸. بستر مشارکت شورا و مردم و سازمان های غیر دولتی جهت تحقق مدیریت یکپارچه شهری
۹. در نظام مدیریت یکپارچه شهری انسجام و هماهنگی به عمل آید.

۱۰. شورای شهر نماینده مردم است و باید بتواند هماهنگی بین بخش عمومی و دولتی را برقرار نماید.
۱۱. تدوین برنامه جامع تحقق مدیریت یکپارچه شهری در بخش های مختلف اقتصادی، اجتماعی و کالبدی شهر مادوان
۱۲. از رسانه ها برای آموزش و ارتقاء نقش شورا بهره گرفته شود.
۱۳. مشارکت مردم و نهادهای غیر دولتی به منظور همکاری در مدیریت یکپارچه شهری استفاده شود.

فهرست منابع

۱. احد نژاد، محسن، سمیه، علیپور، سمیه، محمدی و منیره حسینی (۱۳۹۰). ارزیابی مصوبات دوره ای شوراهای شهری از بعد نقش شورا در مدیریت شهری (مطالعه موردی: مصوبات دوره ای ۱۳۸۹-۹۰ شورای شهر کرج)، اولین همایش منطقه ای معماری و شهرسازی، مرکز آموزش عالی علمی کاربردی سقز
۲. امیری، محمد مهدی، (۱۳۷۹)، بررسی حدود انتظارات مردم از شورای اسلامی شهر درود، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم بهزیستی تهران
۳. آذربایجانی، کریم، دریایی، جواد (۱۳۸۹)، بررسی تأثیر عملکرد شوراهای شهر بر اثر بخشی شهرداری ها، مطالعه موردی: شوراهای اسلامی شهر و شهرداری آباد، پژوهشنامه علوم انسانی و اجتماعی مدیریت، سال هفتم، شماره ۲۵.
۴. برقی، حمید، قنبری، یوسف، سعیدی، محمد (۱۳۹۲)، بررسی عملکرد شوراهای اسلامی روستا و میزان مشارکت مردم در توسعه روستایی، مطالعه موردی: دهستان حسین آباد شهرستان نجف آباد، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال دوم، شماره ۲، پیاپی ۴
۵. برک پور، ناصر، اسدی، ایرج (۱۳۸۷)، نظریه های مدیریت و حکمروایی شهری، گزارش نهایی طرح پژوهشی، دانشگاه هنر تهران
۶. بهشتی محمد باقر، (۱۳۸۰)، آسیب شناسی شوراهای شهر، مجله شهرداری ها، شماره ۲۹
۷. بابایی، مهناز، ابراهیمی، سعید (۱۳۹۵)، مطالعه و بررسی مؤلفه های مدیریت یکپارچه در شهر اصفهان، فصلنامه اقتصاد شهری، سال اول، شماره اول، صص ۳۶-۱۷
۸. پیر مودن، کمال الدین، (۱۳۸۲) جایگاه مبهم شوراها در مدیریت شهری، ماهنامه شهرداری ها شماره ۳۸.
۹. حبیبی، احمد، (۱۳۸۱). بررسی عملکرد نخستین دوره دوم شورای اسلامی شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران
۱۰. حاجی لو، زهرا، دریاباری، سید جمال الدین، ارغان، عباس، فرهودی، رحمت الله، (۱۳۹۶)، تحلیل تطبیقی مدیریت شهری در کلانشهرهای تهران و لندن و توانمندسازی مدیران در راستای مدیریت یکپارچه شهری، فصلنامه علمی پژوهشی جغرافیا برنامه ریزی منطقه ای، سال هفتم، شماره ۳، صص ۱۵۱-۱۳۳.
۱۱. درگاه ملی آمار ایران (۱۳۹۰).

۱۲. رجبی، آریتا، ستاری، محمد حسین، نور بخش، سید محمد امین (۱۳۹۳)، بررسی جایگاه شورای شهر در مدیریت مطلوب شهری مطالعه موردی شهر نور آباد لرستان، ششمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری با تأکید بر مؤلفه های شهر اسلامی، مشهد مقدس
۱۳. زیاری، یوسفعلی (۱۳۸۶)، بررسی عملکرد شوراهای اسلامی شهر در مدیریت شهر سمنان، فصلنامه علمی تخصصی مدیریت، سال دوم، شماره ۳.
۱۴. سالکی، محمد (۱۳۸۳)، ارزیابی اثربخشی شورای شهر کرمانشاه، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی
۱۵. سرابی، آرش، (۱۳۸۵)، شوراها بخش مردمی مدیریت شهری، نشریه شهرداری ها، سال ششم، شماره
۱۶. برک پور، ناصر؛ اسدی، ایرج. (۱۳۸۸). مدیریت و حکمروایی شهری. تهران: معاونت پژوهشی دانشگاه هنر،
۱۷. فریدون. (۱۳۷۵). مدیریت شهری، نیاز امروز ضرورت فردا. ماهنامه تدبیر، ۵۵، ۲۳ - ۲۵.
۱۸. قالیباف، محمد باقر، حافظ نیا، محمد رضا، محمد پور، علی، (۱۳۹۲)، نقش تقسیمات شهر در مدیریت یکپارچه شهری مطالعه موردی: شهر تهران، فصلنامه علمی پژوهشی جغرافیا، دوره جدید، سال یازدهم، شماره ۳۷، تابستان
۱۹. رضویان محمد تقی (۱۳۹۲) مدیریت عمران شهری تهران: انتشارات پیوند نو
۲۰. دویران، اسماعیل، کاظمیان، غلامرضا، مشکینی، ابوالفضل، افتخاری، عبدالرضا رکن الدین، کلهرنیا، بیژن، (۱۳۹۱)، مدیریت یکپارچه شهری در ساماندهی سکونتگاه های غیررسمی شهرهای میانی ایران، مورد پژوهی: زنجان و همدان، فصلنامه مدیریت شهری، شماره ۳۰، صص ۶۸-۵۳.
۲۱. سعیدی، عباس. (۱۳۸). شالوده‌ی مکان یابی و استقرار روستاهای جدید. تهران: انتشارات شهیدی.
۲۲. مکاران، اوما. (۱۳۸۹). روش های تحقیق در مدیریت ترجمه محمد صائبی و محمود شیرازی. تهران: انتشارات موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی
۲۳. سرور، رحیم، آشتیانی عراقی، محمد رضا، اکبری، مجید، (۱۳۹۶)، واکاوری عوامل مؤثر بر تحقق پذیری مدیریت یکپارچه شهری مطالعه موردی: کلانشهر تهران، فصلنامه علمی پژوهشی جغرافیا، دوره جدید، سال پانزدهم، شماره ۵۲، صص ۵۲-۳۷.
۲۴. کاظمیان، غلامرضا. (۱۳۹۲). مدیریت شهری. جلد سوم: بررسی تطبیقی نظام مدیریت شهری در کشورهای نمونه تهران: انتشارات تیسرا
۲۵. کاظمیان، غلامرضا. (۱۳۹۲). مدیریت شهری. جلد اول: مبانی و حوزه ها. تهران: انتشارات تیسرا
۲۶. کاظمیان، غلامرضا، میرعابدینی، سیده زهره، (۱۳۹۰)، آسیب شناسی مدیریت یکپارچه شهری در تهران از منظر سیاست گذاری و تصمیم گیری شهری، نشریه هنرهای زیبا، معماری و شهرسازی، شماره ۴۶، صص ۳۸-۲۷.
۲۷. غلامرضا، کامیار. (۱۳۸۵). حقوق شهری و شهرسازی تهران: انتشارات مجد

۲۸. علیخان گرگانی، روح الله، (۱۳۹۱)، مطالعه یکپارچگی نظام مدیریت شهری تهران مطالعه موردی: مأموریت خدمات شهری، فصلنامه مدیریت توسعه و تحول، صص ۳۷-۲۹.
۲۹. علوی، سید علی، مولائی قلیچی، جوادزاد اقدم، هادی، نجف پور، بهمن، (۱۳۹۳)، اولویت بندی فضایی سیستم مدیریت یکپارچه مناطق شهری مطالعه موردی: مناطق ۲۲ گانه شهر تهران، نشریه علمی پژوهشی جغرافیا و برنامه ریزی، سال ۱۹، شماره ۵۱، بهار.
۳۰. لطیفی، غلامرضا. (۱۳۸۶). تحلیل مدیریت شهری تهران از سال ۱۳۷۸-۷۹. پایان نامه دکتری شهری، دانشگاه تهران، دانشکده هنرهای زیبا.
۳۱. مطوف، شریف، ۱۳۹۰، سازمان برنامه ریزی شهری در تجربه ی کلان شهرها مدیریت یکپارچه شهری و نهاد برنامه ریزی توسعه شهری تهران، ویژه نامه نهاد توسعه تهران، شماره ششم
۳۲. مهدی زاده، محمد، آیتی، اسماعیل، هاشمیان بجنورد، ناهید، نادری خورشیدی، علیرضا، (۱۳۸۹)، ارائه مدلی برای مدیریت یکپارچه حمل و نقل و ترافیک شهری در کلانشهرهای ایران، فصلنامه مطالعات مدیریت انتظامی، صص ۴۴۳-۴۱۸.
۳۳. عزیزی، محمدمهدی، ابویی اردکان، محمد، نوری، نسیرین، (۱۳۹۰)، نقش قوانین و مقررات در تحقق مدیریت یکپارچه در مجموعه ی شهری تهران، فصلنامه آرمانشهر، دوره ۶، صص ۱۲۸-۱۱۷.
۳۴. Ghatak, M and Ghatak. M (1995) *Recent ReForms in Panchayat Sestem in West Bengal: Towards Greater Participatory Government* Department of Economics University of Chicago.
۳۵. Millburn Pty Ltd (1995) *Economics and financial Challenges For Small Rural Councils. A Report For MAV.* McGill, R. 1998 *Urban Management in Developing Countries. Cities, Vol.15. No.6 pp. 463-471.*
۳۶. Rakodi.C.2001. *Forget planning, put politics first? Priorities for urban management in developing countries. Journal of JAG Volume 3. pp. 209-2۲۳.*
۳۷. Reforma M and De Guzman(1993) *Decentralion Towards Democrization and*
۳۸. *Development ErOpa Japan. UNCHS. 2000. the global Campaign for good urban governance the journal of Environment &Urbanization Vol.12.*
۳۹. . UNDP. 1986. *Characteristics of Good No.1.pp. -34*
۴۰. *Governance* <http://www.IMF.org>. Van Dijk, M.P. 2006. *Managing Cities in Developing Countries publish in chinese by renmin university Press.212 p.*
۴۱. Ghatak, M and Ghatak, M, 1995, *Recent Reforms in Panchayat Sestem in West Bengal: Towards Greater Participatory Government, Department of Economics University of, Chicago.*
۴۲. Millburn Pty Ltd, 1995, *Economics and financial Challenges for Small Rural Councils, A Report for MAV.*
۴۳. Reforma, M and De Guzman, 1993, *Decentralion Towards Democrization and Development ErOpa, Japan.*
۴۴. Raco, M, Imrie, R, 2000, *Governmentality and rights and responsibilities in urban policy, Environment and Planning A, 32(12), p 2187-2204.*

۴۵. Nzuve, S, N, Bakari, T, H, 2012, *the relationship between empowerment and performance in the city council of Nairobi. Problems of Management in the 21st Century*, 5, p 83-9۸.
۴۶. Hansen, S, W, 2015, *the democratic costs of size: how increasing size affects citizen satisfaction with local government, Political Studies*, 63(2), p 373-3۸۹.
۴۷. Bartlett, S, Hart, R, Satterthwaite, D, de la Barra, X, & Missair, A, 2016, *Cities for children: children's rights, poverty and urban management. Routledge*.
۴۸. Blowers, Andrew, 1994, "Planning for Sustainable Environment, A Report the Town and country planning Association", London, Ear thscam Pub.

